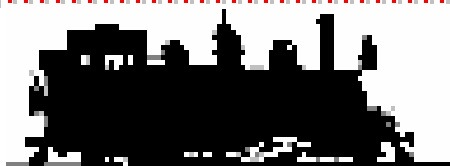

FUNÍCÍ

LOKOMOTIVA

ČASOPIS BEROUNSKÉHO HOROLEZECKÉHO ODDÍLU LOKOMOTIVA BEROUN

Číslo I./2006, ročník VII.

VYŠLO 21. 12. 2006

S LASKAVÝM SVOLENÍM ŠÉFREDAKTORA MICHALA HLAVÁČE DOČASNĚ JIŽ NĚKOLIK LET VYDÁVÁ:

ANNA RESCHOVÁ, E-MAIL: HOBEROUN@SEZNAM.CZ

!!! ZASÍLÁNÍ TOHOTO ČASOPISU JE MOŽNO ZDARMA OBJEDNAT ČI ZRUŠIT NA VÝŠE UVEDENÉ EMAILOVÉ ADRESE !!!

[Kalendář akcí](#)

[Oddílové zpravodajství](#)

[Novinky a zprávičky z Berounska](#)

[Novinky a zprávičky z Čech a "okolí"](#)

[Novinky ze světa](#)

[Portrét](#)

[Lezecké oblasti](#)

[Odkazy](#)

[Inzerce](#)

Kecy redaktora

Tak jsem si myslela, že první letošní číslo vyjde dřív, ale v polovině roku mi totálně klekl počítač a pak toho bylo nějak moc. Těšila jsem se, že Vás aspoň uvidím na posledním slanění. Bohužel jsme měli nemocné mrně a Petr byl na závodech, tak jsem tvrdla doma sama s dětmi.

V předvánočním chaosu jsem si řekla, že to musím alespoň trochu napravit a ten letošek zrekapitulovat. Z jednoho z našich rodinných výletů je přiložené „PF“, pořizené v krásných Zillertalských Alpách. Článek o nich si můžete přečíst v Montaně 06/2006.

Krásné vánoce a v novém roce zdravíčko a samé pěkné vylezené linie.

Hore zdar! *Anička*

Kalendář akcí 2007

<http://hoberoun.mount.cz>

- @ 12. leden 2007 Sportovní noc v Lokomotivě Beroun
- @ 20. leden 2007 Výroční členská schůze ve Sportbaru v Lokomotivě

- @ jaro Víkendové lezení mimo Český kras reschici@atlas.cz
- @ Květen/červen Petrohradské PADání reschici@atlas.cz
- @ srpen Ostaš reschici@atlas.cz
- @ srpen Ostrov - tradiční pískovcové lezení. novotny.jiri@gzcd.cz
- @ září Tvrďák - tradičně netradiční víceboj, závod ČP České asociace extrémních sportů, zcela nové exkluzivní disciplíny. Info na www.muweb.cz/sport/tvrdak Organizuje Michal Hlaváč a Petr Resch, Přihlášky na xciko@centrum.cz

- @ říjen Kolečov -tradiční slezina na chalupě u Chalupů ggs@quick.cz
- @ prosinec Poslední slanění

[Úvodní strana](#)

Oddílové zpravodajství

@ Dne 12.ledna 2007 proběhne Sportovní noc v Lokomotivě Beroun a tradiční noční turnaj v kopané. Pevně věřím, že letos dáme dohromady družstvo, které nebude poslední jako vloni. Vyzývám proto floorbalisty, aby si ve čtvrtek občas kopl i velkým míčem. Talentů je dost... Kromě fotbalu se tuto noc bude v Lokomotivě soutěžit v silovém trojboji, na veslařském trenážeru, v šipkách a v kuželkách (slušné pivní ceny!!! - potřeba družstva o třech účastnících).

- pr -

@ ČHS

Potřebuji zase nějakou hlášku, zda chcete být v příštím roce členy ČHS. Toto prosím **do konce kalendářního roku** na můj mail reschici@atlas.cz anebo na hoberoun@seznam.cz Členství v ČHS budeme asi muset oddělit od Lokotky, protože tam se poněkud mění podmínky. Probereme to na schůzi v lednu, na kterou ještě všechny pozvu.

- pr -

© Květen 2006

Petrohradské PADání

Petrohradské PADání bylo letos téměř již tradičně koncem května. Počasí vyšlo těsně, ale perfektně, jen na vyhlášení vítězů se strhla pěkná přeprška. Letos poprvé byla překročena hranice 100 závodníků, prezentovaných 143, s čumili po lese běhaly skoro dvě stovky lidiček, včetně reportéra jakéchsi žateckých novin. Ti, co tam byli, těm se líbilo a v Kolečově se pak ještě pokračovalo. Několik nadšenců kolem Petra už několik dní po skončení začalo připravovat nový ročník. Aktuálně je už hotová stovka věcí od čtyřek do 8A+ Fb.

Vítězové:

Dívky: Saša Gendová, Ostrava

Kluci: Rost'a Štefánek, Děčín

Podrobnosti je možné vyhledat na www.lezec.cz.

© Srpen 2006 OSTAŠ

Jo, počasí, to nám dalo letos zabrat. Několik prvních dní na Ostaši nepřetržitě lilo. Pobyt by se dal přirovnat nácviku čekání na lepší počasí v základním táboře. Zahřívací nápoje se poměrně značně podepsali na rychle mizících korunkách z peněženek některých účastníků. Bylo deštivo, ale veselo. Nepřízeň počasí se dala využít i k přednáškám a zdokonalování se v uzlování a doufám, že teď už to všichni umí.

Pak se nám na několik hodin ukázalo dokonce sluníčko. A tak se dalo i sportovat. Po následné popršené další noci v davové psychóze zvedla většina kotvy a odjela. Ovšem udělali chybu, protože ty nejhezčí 2 dny teprve přišly. Udělali jsme si výlet do Polska na Bledne Skaly a další den se lezlo, lezlo, lezlo.

Nuž, příští rok bude snad počasí příznivější.

© 2.9, 2006

TVRĎÁK

Letošní Tvrďák slavil již desáté narozeniny a náramně se mu vydařily. Na start tohoto závodu jednotlivců v extrémním přírodním víceboji, ve kterém jde kromě překonání sama sebe také o titul přeborník Čech a body do Českého poháru, se postavilo rekordních 53 nejtvrďších mužů a žen z celé naší vlasti. Rekordní byla i délka trati a tomu i odpovídající čas vítěze kolem čtyřech a půl hodiny.

V sobotu 2.září 2006 před jedenáctou hodinou se tradičně účastníci postavili pod hýskovský jez a plácnutí zanikající v šumu letos nadmíru vodnaté řeky odstartovalo boj člověka s přírodou a vynalézavostí pořadatelů. Jez se rozhodně nevzdal zadarmo, a tak zatímco ženy, které ho mohly obejít zprava, plavaly vstříc další disciplíně, muži ještě několik dlouhých minut bojovali se strhávajícím proudem. Všichni se však šťastně vymanili z v ten den chladivých spárů Berounky a vyrazili na „vodníkův přespolní běh“, který je vedl po pravém říčním břehu. Z břehu závodníci odbočovali ke kamenům v řece, kde hledali hesla, jež byla vstupenkou do další části závodu. Tímto veselým skotačivým způsobem se dostali

účastníci až pod Hýskov, kde řeku přebrodivili, a po silnici se vraceli k jezu. Zde ze sebe scházeli mokrý proviant a s batůžky obsahujícími nutné vybavení na další trasu mizeli pryč na horských kolech.

Nejbližší zastávkou bylo nedaleko Rudné umístěné střelecké stanoviště. Něco naběhat, něco nastřílet a zpět na kolo, tentokrát do zbrusu nového lanového centra v Ořechu u Prahy.

Zde závodníky čekalo šplhání po až 13 metrů vysokých lanových překážkách a lezení po umělé stěně (samozřejmě s jištěním).

Dále kolmo, terénem i po silnici, na další zastávku do Hostími. Zde si pořadatelé připravili bonbónek, na který asi budou závodníci vzpomínat nejdéle. Představte si starý poměrně zarostlý sad, oplocený elektrickým ohradníkem, sloužící jako výběh pro koně. Velikost zhruba 100 x 300 metrů. A právě v tomto prostoru bylo umístěno 12 kleštiček na orientační běh, neoznačených - zkrátka jenom 8 centimetrů dlouhý červený předmět, visící na provázku na stromě, zamotaný do šípkového trní, či připevněný na krku veselého poníka. Podle úspěšnosti z předešlého úseku trasy zde účastníci museli získat otisky z 6-12 kleštiček, kupříkladu poník Nestor „dal“ jenom čtyřem nejtrpělivějším účastníkům.

No trochu jsme si pocuchali nervy, trochu odřeli kolena a zase na sedlo „horáka“ a ženy již k vytouženému cíli v Hýskově. Vlastně muži také, ale ti si to ještě natáhli přes Děd a do cíle povinně brodili přes jez s kolem na ramenech. Sečteno a podtrženo čas vítěze oněch zmíněných čtyři a půl hodiny, první z žen, které měly trasu přece jen o kousek kratší, tu byla o čtvrt hodiny dřív.

V šest hodin, kdy bylo vyhlášení výsledků, byli v cíli už všichni. Trasu v limitu necelých sedmi hodin absolvovalo 37 mužů a 7 žen. Všem patří zasloužený obdiv. Odměny byly díky sponzorům velmi důstojné, jak finanční, tak věcné, a dostalo se skoro na každého. Největší odměnou byl však jistě pocit uspokojení z poctivě odjetého závodu a pro pořadatele slova chvály z řad účastníků, kteří na našem závodu oceňují kromě klasických disciplín s perfektně zvládnutou organizací také originalitu některých vskutku exotických vložek.

Fotografie a další informace z tohoto sportovního klání můžete shlédnout na www.tvrdak.wz.cz nebo na www.hyskov.cz.

Tak příští rok zase pod jezem.
Za tým pořadatelů Petr Resch

Oficiální výsledky:

Muži:

1. Pavel Štryncl	MÚHÚ Liberec	4 hod 25 min
2. Jiří Procházka	Kos Tesla Brno	4:29
3. Aleš Prášil	OK Jihlava	4:31
4. David Chalupský	Outdoor team UHK	4:32
5. Tomáš Vaněk	Outdoor Ekonom Praha	4:33

Ženy:

1. Pavlína Chalupská	Outdoor team UHK	4:09
2. Jana Rejmonová	Outdoor Ekonom Praha	4:44
3. Lenka Fibirová		5:15

Sponzoři: Česká asociace extrémních sportů, Salomon, OpavaNet, NUTREND, Tilak, Author, Silva, Internet Billboard, Bike tuning, Kola u Michala, Námořní dobrodružství Barona Prášila.

@říjen 2006 Kolečov

V Kolečově bylo veselo. Adam vyprávěl zážitky z toulek po Kavkaze, které mi dal i v textové podobě, takže si je můžete také přečíst. Počasí bylo nic moc, z Petrohradu nás vyhnal déšť, ale buřty jsme stihli opéct.

@ Oddílová knihovna

<http://hoberoun.mount.cz>

Kontakt knihovník: z.resch@seznam.cz , 739086506

[Úvodní strana](#)

@ Oddílová nástěnka

r.frdlik@centrum.cz , 603 468 465

Novinky a zprávičky z Berounska

Po letech se na Srbsku objevila nová významnější cesta. Je jí dlouhodobý projekt „Pupeční šňůra“, který z boule „Fotogenické“ vede doprava a spojuje se s „Gnocchi alla Romana“. Smělá linka, nádherně vzdušné, pouze chyty poněkud malé. Klasifikace 10-/10, autor předseda.

Ve zkratce se pokusím zhodnotit sportovní dění v našem oddíle. Začnu-li od nejvyšších hor, musím zmínit pouze výpravu Adama Voldána do Kavkazu, o níž si můžete přečíst níže. Význam výpravy spatřuji jednak v tom, že vůbec někdo z našinců do hor jezdí a mám dojem, že Adam nasbíral celou řadu cenných zkušeností. Hory nižší jsou u nás reprezentovány tradičně Vysokými Tatrami a Alpami, kam bylo uskutečněno našimi lezci několik výprav, z nichž však žádná nevyčnívá nad průměr.

Část skalkařskou musím začít u sebe, neboť jsem měl letos asi nejlepší sezónu ve své lezecké historii. V boulderech jsem udolal stupeň 8B+, který je nominován na výstup roku ČHS, z francouzského Buoux jsem si přivezl dva skalpy za 8a (9+/10-) OS. Celkově mi tyto výkony vynesly na 15.příčku ve světovém žebříčku boulderistů, v kombinovaném rankingu (cesty+bouldery) jsem někde v první dvacítkě. Ani závody nedopadly zle. Podruhé v životě jsem byl ve finále MČR boulderů i s lanem, v prvním případě 8.místo, ve druhém skvělé 4.

Ostatní tradiční tahouni měli letos sezónu chudší. Zdenda měl letos poněkud jiné starosti a minimum času na trénink a Karel Hegr polovinu roku prokulhal kvůli nepříjemnému pádu. Na jaře však stihl své první boulderové 8A. Z mlad'ochů se asi nejvíc dařilo Michalu Mestekovi, který dal v Buoux na pár pokusů 7a PP, sérii pěkných OS přidal Vašek Sýba. Pevně doufám, že kluci pochopí, že cesta vzhůru vede přes trénink, a že v příštím roce půjdou zase o kousek nahoru.

- pr-
[Úvodní strana](#)

Novinky a zprávičky z Čech a "okolí" (Morava, Slovensko, Zakarpatská Rus)

🌀 Mistrovství ČR v lezení na obtížnost.

O víkendu 16.-17.12.2006 se v Praze na Smíchově uskutečnilo Mistrovství České republiky v lezení na obtížnost.

Na prvním místě se umístil úřadující mistr světa Tomáš Mrázek, druhý byl Martin Stráník a třetí Jakub Hlaváček.

Na čtvrtém místě skončil Petr Resch. Zdeněk Resch se bohužel do finále neprobojoval.

V kategorii žen zvítězila Silva Rajfová.

Více informací a foto naleznete [na www.lezec.cz](http://www.lezec.cz) nebo <http://www.lezeckecentrum.cz/temporary/zavody/zavody.htm>

☺ Adamovo toulky po Kavkaze: Koshtan-Tau

Městské taxíky už nás evidentně dál nedovezou, představa, že na nich ušetříme padla také už před notnou chvílí, a tak teď už nám zbývá jediné - do alplageru Bezingi musíme dojít pěšky. Nahazujeme si ty potvory na záda a jde se. Poslední dva kilometry před koncem naší poutě nám jede naproti „autobus“, respektive něco, co se hýbe, poháněno vlastním motorem. Nicméně nepohrdli jsme, a tak nás cestou sbírá a nakonec nám staví před místním „direktorem“. Ten s postojem místního krále kyne, abychom jej následovali na štáb. Takové pozvání se nedá odmítnout ☺. Zde nám vysvětluje chod tábora. Neřekne ani slovo navíc, jen nás skásne za pojištění a zapíše si termín, kdy nás tentokrát už jeho taxi poveze domů. Jdeme spát, zítra razíme na Koshtan Tau.

Na Kavkaze jsme už dva týdny, které jsme strávili v Prielbrusie. Zatímco se Tomáš se svou skupinou podíval na Elbrus, my jsme se pokoušeli o Džantugan, Pik Kavkaza a Vuleju, ale všechno nám díky naší neodhodlanosti a nepříznivému počasí proklouzlo mezi prsty.

Teď však půjdu jen s Tomášem, ostatní mají v plánu se projít okolo případně také někam vylézt.

Ráno jdeme ještě jednou probrat s šéfem horské, jaké jsou podmínky a jestli je to jako OK. Radí klukům ať jdou radši než na Allu-Aus-Baši na Pik Panoramnyj, je to také velká část cesty s námi a nepadá tam tolik kamení. Tedy jdeme.

Zprvu se šlape normálně, pak pomaleji a pak už se prostě jen jde. Cestu zpříjemňuje jen úchvatný výhled. Je vedro, už jsme nastoupali dobrých 1200, sedáme pod šutr a jdeme svačit. Fotíme Koshtan, Dychtau, Pavla, Martina, Pavla na šutru, pod kterým svačíme - a teď všem zatrnulo. Ten kámen popojel, hypnotizující jej očima, bereme zpod něho naše věci a zatímco nás opouští chuť k jídlu, my opouštíme ono místo. Před námi je ledopád, od pohledu je zatím zdaleka největší, v jakém jsme zatím byli. Už to nás mělo varovat. Labyrintem se klikatíme neuvěřitelně dlouho a to proti nám chodí davy Rusů. Jsme nahore, je tu letošní sníh, kašovitě formy, pod ním jsou jistě trhliny, ale místy vypadá kompaktně. Jako první člen lanové skupiny sedám a pauzuju. Pavel důrazně protestuje, s tím, že je to tu nebezpečné. Dělán ještě pár kroků, ale fakt to nejde. Mám sucho v puse, hlady šilhám a nedokážu už zvedat nohy. Ta potvora na zádech mě drtí stále větší silou. Pauza. Zvedám nohy nad úroveň srdce a cítím nevýslovnou úlevu. Notnou chvílí odpočíváme.

Slunce už se schovává za kopec a dělá se zima. Jdeme, zbývají dvě hod'ky do setmění a ještě pěkný výšvih. Časově už neodhaduji, vše se zdá tak malé, jen dokud to člověk nezkusí ujit.

Na hranici svých sil docházím na Utjuk. Koshtan nás vábí, v zapadajícím slunci se halí do růžové, je nádherný.

V ledopádu nám Rusové říkali, že je dost teplo a že dnes „děvušku kameny pobily, ostorožno“. Mimochodem za zásah horské by se nemohli stydět ani v Alpách. Rozhodujeme se proto s Tomášem, že za svítání musíme být ve stěně Ptíci, aby na nás taky náhodou něco nespadlo.

Budík ve 4, vaříme, balíme, valíme. Ledopád je zmrzlý a firnový, nemusíme obcházet všechny trhliny, dá se jít kolmo. Za úsvitu jsme skutečně v nástupu. Matroš už máme na sobě, jedeme jak na drátkách. Super lezení v pevné žule, dobře se jistí. Nevím, jak to bylo těžké, ale s 25kg batohem to bylo akorát. Druhou délku jde Tomáš. Bere to plotnou, kdo umí, umí. Na druhém tu chvíli laboruji, ale nakonec to jde. Je devět, zdálo by se, že teď už jen kousek nahoru. Jenže to jsou ty kousky. Svah je strmý, hodně. To bylo vidět i dole, ale ten firn je jak led. Zbývá nám asi dvě stě výškových metrů do konce dnešní etapy. Celé na předních hrotech. No tak jsem si to prvně zkusil ☺.

Zatímco se plížím vzhůru, Tom už nahoře nadává. Proč, to uvidím až tam. Super místo na bivak ☺ Je tam tak 2x2 metry, kde je svah jen asi 40 stupňů a to ještě není jasné jestli kus z toho není převřej. Do údolí na východ je to dále kolmá stěna, na západ onen opravdu strmý svah.

„Máme čas, jdeme nahoru“ konstatuje Tom, hned po mém příchodu. - Mlčím. Ne, že bych k tomu neměl co říct, ale musel jsem počkat, až přijde brácha dech. Začíná diskuze. Oba víme, že i když to vypadá kousek, je to daleko. Oba vidíme frontu, která se kupí za Bezingskou stěnou. A oba tuze moc chceme nahoru, oba jsme rychlí. Máme jídlo na 6 dní, plánovali jsme tady špatné počasí a chtěli jsme mít čas počkat na lepší. Váhám, vyndávám Naumova a koukám, jak velký že ten kousek na vrchol je. Deset až dvanáct hodin nahoru a dolu, krom toho zjišťuji, že nejsme rychlejší než průvodce, jen jsme dost brzo vstávali. Dál už není co řešit.

Tom mi podává vynikající cepín české výroby, který vyhrála jeho slečna v jedné pisatelské soutěži na jednom nejmenovaném serveru. Je řada na mě. Tluču s ním chvíli do ledových desek, které se pravidelně střídají s firnem. Cíl:= "místo na spaní". Předávám cepín Tomášovi a jdu ohryzávat geniální tabulku ruské čokolády. Že je v Rusku všechno velké jsem věděl, ale komu by neučarovala tabulka čokolády vážící 2kg ☺. Tímto způsobem se střídáme další čtyři hodiny. Mraky se zvedly a dělá se na bouřku. Odnášíme vše kovové kromě vařiče a nádobí. Vaříme, pijeme, hřmí a sněží. Na večer se opět trhá obloha, snad to s tou frontou nebude tak zlé. Uléháme. Zítra nechceme vstávat tak brzy, máme strach z onoho přemrzlého firnu, který budeme hned na začátku traverzovat.

Ráno ažuro. Úplná nádhera. Ve stínu cca minus 5 na slunci nula. Firnový traverz je akorát. Přichází první žandarm, jde to. Druhý, ten má být nejtěžší, se nekonal, třetí nás ovšem ve výšce zhruba 4950 svou obtížností pěkně vytrestal. Pak už jen šlapat. „Kdo se nezastaví, ten dojde cíle.“ vzpomínám na Šilhanovu pravdu ve chvílích nejtěžších. A skutečně, najednou už to výš nejde. Vrchol. Radši jsem si hned sednul, aby se mi štěstím nezatočila hlava. A už si třesem rukama a plácáme se po zádech, pašáci ☺. Rozhlížím se s plný pýchy a uspokojení – dokázali jsme to, nic víc nic míň, ale pro nás je to sakra hodně ☺. Dlouho se odplavuje báječná hladina endorfinu. My si náš triumf řádně vychutnáváme. Dáváme čajík, margotku, fotíme. Ale čas vyrazit dolů se nedá zastavit. Jen to teď nepokazit, najednou si opět vzpomínám na křeče v břiše.

Po asi třech hodinách sestupu včetně dvou slanění stojíme před raním traversem. Slunce tady má už sílu přesto, že jsme asi 4500, může být i dvacet nad nulou. Dochází mi, jak hloupý (velmi slušně řečeno) nápad jsem měl, když jsem stan zatížil ledem na vaření. Aspoň ten travers snad bude v pohodě. Bude sníh měkký a mohlo by to jít rychle. Tom balí lano, já jdu.

Bořím se tak akorát, trochu mě znervózňují trhlinky, které na slunci nově vyjely. No nic moc. Konečně se vyhýbám poslední. Jenže najednou stojím na mokřém ledu. Všechno firn odtál a teď tu je jen led a crčí po něm voda. Paráda ☹. Svah má cca 60 stupňů a končí kdesi skoro kilometr pod námi. Jediná možnost, kde by se člověk zastavil, je obrovská trhlina. Tři pevné body, opakuji si. Noha, noha, ruka, ruka a takhle asi milionkrát. Traverz je sice konečný, ale dlouhý, tuze dlouhý. Visíme na hrotech cepínů opření o kolena. Je to jediná možnost, jak dát chvíli odpočinout lýtkům. Naše pohledy se neustále upírají na sut'ový pás nalevo od nás. Kolik ještě? Zírám po každé sérii a hypnotizuji ten hřebínek.

Když to jde, tak to jde, a když to nejde, tak se musí. Konečně jsme na suti, mezitím se stačilo zatáhnout a je tu pěkný humus. Není vidět, kde končí hřeben a kde začíná éter. Naštěstí to máme za pár, je tu hrot. Svazujeme lana a slaňujeme ledem až skoro ke stanu. Mám strach stan otevřít a kouknout se na tu spoušť, co tu udělal zatěžkávací led. Tom je v poho, ale já mam spacák plný vody. Celý večer ždím a suším nad vařičem. Spacák je nakonec jen vlhký, ale radši spím v goráčovce ☺

Ráno je opět krásně, vstáváme brzy, abychom slaňovali za mrazu. Celkem bez problémů se dostáváme 400m stěnou na ledovec a teď už jen dolů. Na Ut'juku nás zve Bělorus na čaj a chválí nás za výstup, prý nás včera pozorovali. My ale odmítáme, chceme projít ledopád dokud je alespoň trochu zmrzlý.

Konečně jsme dole. Jsme s plnou hlavou zážitků a prázdným žaludkem, špinavý, unavení, ale šťastní.

Adam Voldán

Novinky ze světa

☺ Náš bývalý člen oddílu Filip Zahradník se na v Japonsku oženil. Je to sice už nějaký pátek, ale od Té doby, co nám to Filip oznámil je toto první číslo Funící Lokomotivy. Jenže tu fotku jsem si nemohla nechat pro sebe. No posuďte sami, jak to Filipovi v kimonu sekne.

[Úvodní strana](#)

Lezecké oblasti

[Úvodní strana](#)

Řečičky (diskusní fórum čtenářů)

Jubileá v roce 2006

.. - Soňa Chalupová

40 - Martin Černý

30 - Kuba Zelinka

20 - Honza Falta, Michal Mestek, Vašek Sýba, Honza Zítek

Dodatečně blahopřejeme!!!

[Úvodní strana](#)

Portrét

V této části se představují členové oddílu. Tentokrát jsem nestihla nikoho oslovit. Pokračování příště.

[Úvodní strana](#)

Inzerce

- Prodat, koupit, darovat, prostě se toho zbavit (popřípadě se seznámit)

[Úvodní strana](#)